

görev verseycekti, airts bu şahısların deneme döneminden geçmesi gerekiyordu. Bu sebeple Hasmi Saltık ve Osman Çallı'ya henüz bir görev verilmemiştir, kendileri ile İbrahim Kalyoncu ilişkisi halinde bulunuyorlardı.) demiş olması sebebiyle sorgusu da nazara alınarak duruşma sanıktan soruldu.

Sanık : İstanbuldan Ereğliye ilk dönüştüğünde İstanbulda o sıralar bir örgütlenme düşüncesinde için ilerde bu örgütlenmeye faydalı olabilecek arkadaşlarla da ilinti kurmak istiyordum. Doktor Hasmi Saltık ve Osman Çallı ile bu niyetle görüştüm. Ancak bu niyetimi kendilerine açmadım. Benim bildiğim kadarıyla İbrahim Kalyoncu Osman Çallı ile ailece görüşüyorlardı. İbrahim Kalyoncu Osman Çallı ve Hasmi Saltık'la herhangi bir illegal faaliyet için görüşmede bulunmamıştır, çünkü İbrahim Kalyoncu'nun bizzatini kendisi herhangi bir illegal faaliyet içinde bulunmuyordu, bütün bunlar benim sadece düşüncelerimde vardı. Fakat İstanbuldan ikinci sefer dönüştüğünde Yusuf'ların örgütlenmekten vassevketmelerini öğrensem üzerine ben de ilerde gerekli olabilecek diğer düşüncedekilerle ilintiyi kestim, sabahki ifadeimde de söylediklerim gibi Doktor Hasmi Saltıkla ve Osman Çallı ile geveselik kabilinden bazı politik konuları görüşmüş olabilirim, ancak benim söylediklerimi ciddiye aldıklarını sanmıyorum, tabii olarak kendilerine herhangi bir illegal faaliyet için teklifte de bulunmadım, dedi.

Hazırlık ifadesinde (benim Yusuf'larla irtibatına Hasım Ağcı ve Ahmet Geçenoğlu yapıyorlardı.) demiş olması sebebiyle duruşma sanıktan soruldu.

Sanık : Yusuf'larla İstanbuldan bana iki defa haber gelmişti. Bu haberlerin birisini, Fırat ismindeki genç, diğersini ise Hasım Ağcı getirirdi. Ahmet Geçenoğlu Yusuf'larla benim aramda bir irtibat görevinde bulunmamıştır, dedi.

Hazırlık ifadesinde, Baykara tarafından götürüldüğü Hırsar'daki evde genç bir çocuğun da bulunduğunu, evden ayrılışında kendisini duruşma kadar bu genç çocuğun götürdüğünü, genç çocuğun götürdüğü yerde kendisini Mehmet İncilli'nin beklemekte olduğunu belirtmiş olması sebebiyle (genç bir çocuk) diye bahsettiği şahsı tanıyıp tanımadığı ve bilahare görüp görmediği sanıktan soruldu.

Sanık : Tanımıyorum, diyerek suallerin cevaplarını bizzat yazdırdı.

Sanık SİNA GILADIR'ın sorgusuna karşı, daha önce sorguları yapılmış olan sanıklardan bir diğersini bulunup bulunmadığı soruldu.

Bulunmadığı anlaşıldı.

GEREKİ DÜŞÜRÜLDÜ :

Saat 15.30'da devas olunmak üzere duruşmaya 15 dakika ara verilmesine oybirliğiyle karar verilip açıklandı. 11 Temmuz 1973.

BAŞKAN

UYR

UYR

T.KATİBİ

Verilen ara sonunda açık olarak toplanıldı.

Sanık İZZET AYDOĞDU SORGUYA DAVET OLUNDU :

Sorgu hudutları içerisinde kalmak kaydıyla ifadesini bizzat söylemek suretiyle tutanağa geçirilmesi için duruşma yönetiminin kendisine izin verilen sanık :

Sayın Başkan ve Üyeler ;

Ben 1962 yılında Harp Okulu bitirip subay olarak göreve başlamış bir kimsedim. Gerek yetiştirilme tarzına ve gerekse anlayışına göre, subay herkesten fazla toplum olaylarıyla ilgilenen, Anayasa doğrultusunda taraf tutarak halkın ve ülkenin çıkarlarını korumak için günü geldiğinde tereddüt etmeden görevini yerine getiren kimsedir. Özellikle bunalmalı günlerde bu görev su veya bu safta ister istemes onu politikamın içine itelemektedir. Dolayısıyla subay, görevini gereğince yapabilmek için kendini yetiştirmek, olaylara, olayların ardındaki gerçeklere devamlılığın nüfus etmek ve doğru karar vererek karar gereğini

yükümlenmek sorundadır. Bu onun sadece kanuni ve vicdani değil aynı zamanda tarihsel görevidir de. Bu yüzden okuyup öğrenmek, ülke sorunları ile uğraşmak, meseleleri bütün sebepleri ile araştırıp bilmek en başta gelen uğraşıdır. Ama bir de subaya hiyerarşik düzen içinde sadece emirle hareket eden bir robot gibi gören ve anlayanlar var. Örneğin, 1970 yılının sonunda Kayseri Orduevi'nde, Garnizonda görevli subaylara yaptığı konuşmasında (subayın görevi sadece talimatı okuyarak, disiplin ve eğitim, ile uğraşmaktır. Kendilerine emredilen görevi yaparlar. Bunun dışında kitap, gazete okuyup, radyo dinleyip memleketin siyasal meseleleriyle uğraşmak isteyenler varsa, uniformalarını çıkarıp giderler. Onlara aramızda istemiyoruz, biz kışlamızda otururuz, kışlanın dışındakiler bizi alakadar etmez, hükümet ne yapılacağını en iyi şekilde bilir ve yapar. Söylediklerimizin dışında bir düşünceye sahip olanlar kendiliklerinden gitmezlerse, onları biz gerektiği şekilde tasfiye edeceğiz) diyen Orgeneral Taşınan gibi.

Gysa ki ben bir robot gibi hareket etmeyip, okuyan ve düşünen 1961 Anayasası gereklerine inanan ve onun uygulanmasına isteyenlerdendir.

Nedir bu 1961 Anayasası ve 27 Mayıs devrimi. Anlayışına göre 1961 Anayasası Türk Halkının toptekün kalkınması, aydınlığa ve refaha kavuşması amacıyla hazırlanmış Milliyetçi, Sosyal, Devrimci ve halkçı bir Anayasadır. Türkiyenin tansimattan bu yana devam eden siyasal ve sosyal gelişmesini evrim ve devrimlerinin en önemli eseridir. Türk halkının insanlık onur ve haklarını ve fikir ve vicdan hürriyetini koruyan demokratik bir düzen içinde ve ekonomik planla kalkınabilmesinin göstergesidir.

Ama ne yazık ki bu Anayasa savallı, esikmiş, Türk Halkı için basılarınca (lüks) sayıldı. O esikmiş halk içinde vaktiyle çobanlık bile yaptıklarını söyleyenler sonradan mallarını unuttular. Kilerini iktidar geçirince halk yararına olan bu Anayasanın sosyal kurallarını uygulamayı ve özgürlükleri kısıtlamayı, haklarını arttırmayı kendileri için baş amaç saydılar. İnsan toplumlarında her reaksiyonun bir aksiyon, her baskının bir direniş uyandırdığını, insan kafasının usun süre cendere altında tutulamayacağını hesaplamadılar. Ülkeyi kendi düşünce doğrultularına getirmek için bütün davranışlarını ayni bir plana dayandırdılar. Bu plan ülkede anarşi doğurucu bir ortam yaratmak ve sonra da asla uyandırılmak istenmeyen halk karşısında bu anarşinin suçunu 27 Mayıs Anayasasına yüklemek planıydı. Amaç, halkın kendi çıkarlarının doğrultusunda bilinçlenmesi ve örgütlenmesi, dolayısıyla bu çarpık gelişen düzenin devam ettirilmesi. Bah 1967 yılında o zaman Eskişehir TİP İl Başkanı olan Furgut Kanan ile arkadaşlığım nedeniyle solcu olduğum gerekçesine dayandırılarak Eskişehir'den Kayseri'ye atandım. Tabii bu arada a MİT'çe de işlendim. Bunun üzerine nedir bu saçılık solculuk deyip imkanlar nisbetinde bu fikirleri kapsayan kitap ve yayınları izledim ve okudum. Fakat bu yayınları okunmuş olmasın benim herhangi bir fikre angaje olmuş olduğumu ve benimsediğimi göstermez. Ama ne var ki bu ülkede özellikle asker kişiler için en büyük suç okumaktır.

Bu böyle olunca gerek kitap okuyuşum ve gerekse çevremdeki arkadaşlarımla günün aktüel konuları hakkında yaptığımız tartışma ve konuşmalar özellikle Kayseri'de 10 Kasım Atatürk İhtifali gecelerinde Üst Üste dört senedir tiyatro salonunda düzenlediğim ve yönettiğim programlardaki konuşmalar bir taraftan tebrik ve taltif edilmesini sağlıyorsa da diğer taraftan MİT'teki dosyama da gittikçe kabartıyordu. Bir yandan Konutanlarım yazı ve sözlü taltif ediyorlar, öte yandan yine yazılı ve sözlü sorguya çekiyorlardı. Yani hem muhafatlandırılıyor, ve hem de ilerde mahkumiyetise esas olacak şekilde fişlenip dosyalanıp tecziye ediliyordum.

Muhakkak ki 27 Mayıs Anayasasının sağladığı istikrar, araştırma, serbestçe konuşma ve tartışma özgürlüğü daha fazla devam edemezdi. Bu (kin ve husumet Anayasası) ile onu savunan ve idamesini isteyenler tasfiye edilmeliydi. Bu tasfiye planı 12 Marttan çok önce hazırlanmış ve 12 Marttan sonra da sistemli bir şekilde uygulanmıştır.

Deha 3 Şubat 1967'de Adalet Partisi Genel Başkanı (Türk Ordusu Türk Tarihine yeni sayfeler yazmanın hazırlığı içindedir.) Orgeneral Taşnaç 1970 yılında yukarıda bahsettiğim konuşmasını, 12 Şubat 1972'de görev süresi uzatılınca (Silahlı Kuvvetlerdeki bütün sol unsurları temsilleyeceğim) derken aynı gün AP'nin başı Demirel'de (12 Mart muhtırasının en başta gelen muhatabı). (buhrandan yeniden doğmuş olarak çıkacağıs.) diyerek tasfiyenin başlayacağını belirtiyorlar ve yine aynı gün T.H.K.P. ve T.H.K.C denen Örgütün Üyeleri olduğu iddia şüphesiz ve sivil kişilerin göz altına alınmalarına bağlıyordu.

Mihayet 21 Haziran 1973 gününde AP yayın organı Son Havadis Gazetesi (12 Mart 27 Mayıs'a mahkum etti Sıkıyönetim Mahkemelerinde yargılanan 27 Mayıs'tır) diyerek Türk Ordusunun 1967'de bağladığı tarihi hazırlığının ne olduğunu da açıklamış oluyor. İşte bütün bu sözler bugüne değin yapılan bütün uygulamaların sorumluluğunun kimler tarafından Ordu'ya yükletilme isteği ve çabasının açık örnekleridir.

Sayın Başkan ve Üyeler ;

Bu gün burada yargılanmamı yadırgamıyorum. Çünkü ben 27 Mayıs'la getirdiklerimi senede bir gün bayram ve bir yıl kıdem olarak anlamıyorum. Daha henüz ilkenimde bir kimsenin 1961 Anayasasının düzenini savunma suçlaması ile yargılanması. Bu yüzden bir bahane bulmak lazımdır. Bu bahane de iddianamede görüldüğü gibi o kişiyi Marksist, Leninist bir Örgüt ile ilgili göstermektedir.

Böyle bir iddia ile normal demokratik ortamda bir kimseyi tasfiye etmek de oldukça güçtür. Bu sebepten Sıkıyönetim uygulandığı bir zamanda gerekli yasa, tüzük ve yönetmelikleri de yapılarak emir kumanda zincirine bağlı Mahkemeler de kurmak gereklidir. Bağımsızlığı ve tarafsızlığı tartışmalı olan bu mahkemelerde yargılanacak bile olsa Dünya ve Ülke kamuoyu karşısında hukuki görülmek için yine de yapılan suçlamaların şahıs tarafından kabulü gerekmektedir. Ama ne var ki ekli melekelerine sahip ve iradesine hakim bir insana herhangi bir sorulma olmaksızın kendisine senelerce hapse hatta ölüme mal olacak bir suçlamayı da kabul ettirmek imkansızdır. Tabiiyle operasyonu hazırlayanlarca bu husus ta unutulmamış ve çaresi bulunmuştur. Bu da her şeyinden maddi ve manevi baskı ve işkencedir. İşkence ile gerçek söylenmez. İşkence ile suç ve suçlu yaratılır.

26x Mayıs 1973 günü T.H.P. lideri Ecevit (devletin istihbarat işleri ile ilgili Başbakanlığa bağlı bir resmi Örgüt vardır, bu Örgütün varlığı ve ne yaptığı ise kararlılıklar içindedir ama bu Örgüt her yerde hazır ve nasırdır ona buyruk verecek durumda olanlar bile ondan çekinirler en yüksek görevliler bile üzerlerine bir gölge düşmesin diye bu Örgütü denetlemekten kaçınırlar. Bu Örgütün içinde iyiniyetli yurtsever kişiler olduğundan şüphelenemez, ama başına buyrukluğa, denetimsizliğe bu Örgütü rejimin bir yarası haline getirmiştir.) diyerek Devlet ve Yasa üstü ve herkesin korktuğu bir Örgütten bahsetmektedir. İşte ben illegal adı Kontr Gerilla olan bu Örgütte soruya çekilip suçlandırılıp yargılanmak için hazırlanmışa getirildim.

Üslerim bağlı, ellerim ve ayaklarım zincirli bir halde götürüldüğüm bilmediğim bir yerde kendisinin Albay olduğunu söyleyen biri, getirildiğim bu yerin doğrudan doğruya Genel Kurmay Başkanlığına bağlı olan ve bisatini Genelkurmay Başkanının şahsın aldığı emirle hareket eden Kontr Gerilla Örgütünün Karargahı olduğunu söyledi. Buradan sağ çıkmanın ancak kendilerinin istedikleri ve söyledikleri şeyin kabulü ile olacağını, zorluk çıkartmadan kabul etmesi, yoksa nasıl olsa kabul

ettireceklerini ekledi. Reddettim, reddedince dayak ve işkence faaliyeti başladı. Bir ara gözlerimi açtılar. Odada resmi elbiseli bir Tümgeneral vardı. Adının Memduh Ünütürk olduğu söyleniyordu. Bu general (bak hemşehrim burada elimizde senin gibi yüslere kişi var, sizi bize sayı ile vermediler, burada kanun da, mahkeme de, hakim de hak da, hukuk da hepsi bizim elimizdedir, istediğimiz şekilde uygular, kimseye de hesap verseyiz, kimse de biseden hesap soramaz, anayasa sizin istediğiniz gibi değil, bizim istediğimiz gibi değişir, değiştirttik ve daha da değiştirttireceğiz) (nitekim sekiz ay sonra ikinci anayasa değişiklikleri de olmuştur) bize muhalif kim varsa inönü'sünden Ecevit'ine tut ta sizin o çok güvendiğiniz Batur Paşanıza kadar buraya getirip ne şekilde tasfiyesi gerekiyorsa o şekilde tasfiye edeceğiz, ülkedeki yegane hakim güç bizsiz, doğru olan da bizim düşüncemizdir, şimdi iyice düşünün taşın ve ona göre davran her şeyden evvel yaşayın yaşamayacağını burada bir karar vereceğiz, istersen vurulman için yazılı emir de vereyim) diyerek bu emri de yazdırıp imzaladı. Ayrıca bu için salt benimle bitmeyeceğini benimle ilgili kim varsa eş dost çocukların onların da ortadan kaldırılıp tam anlamıyla ocağına incir dikileceğini de ilave etti.

Bütün bunları pervasızca söyleyebilen kişilerle artık işkence olarak neler yaptıklarını anlatmamak bilmen gerek var mı. İki senedir bu Mahkemelerde bol bol anlatılanları tekrara gerek görüyorum.

Daha sonra getirildiğim Savcılık ve Tutuklama Mahkemesinde bilinçli olarak bu ifadeleri kabul ettim. Reddetmedim. Çünkü ben gerek Kontr Gerillayı gerekse Savcılığı ve gerekse Tutuklama Mahkemesini hep aynı mekanizmanın parçaları olarak görüyordum. Biraz ilk gözaltına alındığımda Merkez Komutanlığı hücrelerine götürüldüm. Buradan Kontr Gerillaya götürüldüm ve yine buraya getirildim. Yine buradan Savcılığa ve aynı günün gecesi saat dokuz sularında Tutuklama Mahkemesi önüne çıkarıldım ve formalite tamamlandıktan sonra yine aynı hücreye götürüldüm. Beni getirip götürən hep aynı şahıs, Merkez Komutanlığında görevli Yüzbaşı Yılmaz Tuncel'di. Bütün bu yerler Sakıyönetim Komutanlığına bağlı ve birbirlerinin intizamlayıcısı makamlardı. Bütün bunları gözönüne alınca neyi reddedecektim, kimi kime şikayet edecektim, garantim neydi.

Önce bir ay resmen tutuklandıktan sonra da üç ay olmak üzere dört aydan fazla bir zaman Harbiye Hücrelerinde kaldım. Bir yüzümüne büyüklüğündeki, mektuplaşmanın, gazete, mecmua ve kitap okumanın, radyo dinlemenin, kendi kendine bile olsa konuşmanın hatta tebeşür etmenin ve şüphesiz olsa düşünmenin bile yasaklandığı (bu hususlar on maddede olarak bir emir halinde yazılıp Merkez Komutanlığı Kurmay Başkanı Albay Musaffer Sasurey'in imzasını havi durumda hücre kapılarının iç tarafına yapıştırılmıştı) gece gündüz yanan yıla vatlık bir ampul ışığından başka bir ışığın bulunmadığı havadan ve her türlü yaşam şartlarından mahrum bir halde hela kokuları içindeki bu mesarda önce mahkeme kararı olmak-sızın ihtilattan men edildiğim için diri diri gömüldüm. Bu yerde hiç olmazsa kitap, gazete verilmesi veya radyo dinleyebilmek için yaptığım sözlü ve yazılı talepler orada görevli Albay, Alihsan Aslanbaş tarafından geri çevriliyor (burada kanunlar geçmez, mahkeme kararı da sökmeyiz, burada yürürlükte olan emirlerdir, bana ne emrederlerse ben onu yaparım şayet mahkemeye çıkarsanız orada bunları söylersiniz) şeklinde fütursuzca cevaplandırıyor. Daha sonra 19 Kasım 1972 tarihinde başka bir mevzu ile ilgili olarak getirildiğim Savcılık ve Tutuklama Mahkemesinde bu durumu söylediğimde Savcı bu kabil şikayetleri Mahkemeye, Mahkeme ise Sakıyönetim Komutanlığına yapılmasını kendilerini ilgilendirmediklerini söylediler, yargılamaya çıkartılacağından bile şüpheli olan ben bütün bu şartlar ve durumlar göz önüne alınca başka ne yapabileirdim. Herkes Sakıyönetim Komutanlığına bağlı olan bu yerleri nasıl birbirinden bağımsız düşünür ve görürdüm. Bu şartlarda kanun, hak, hukuk gibi şeyler yaşamaya güvenliğimi sağlayabilir miydi, inanmıyordum, dolayısıyla Savcılıkta ve tutuklama mahkemesinde sadece yaşayabilmek için kendimi tereddüt-

süzce suçlayarak hasırlık ifadelerinde yazılanları olduğu gibi kabul ettim.

Benim ne sivil ne de askeri herhangi bir örgütte ilişkim yoktur. Hiç kimse bana böyle bir örgütten bahsetmediği gibi ben de hiç kimseden örgütlenme için bir talepte bulunmadım. Bir kısım kimselerle olan arkadaşlık ilişkilerinin Kontr Gerillada örgütsel ilişki gibi mütalaa edilip değerlendirildi. Kayseri mahalli örgütsel oluşturan kimseler olarak iddia edilen Tunçman, Tepeli, Aydurmuş, ve Kaplan'la olan ailevi ziyaret ve sıkı arkadaşlık ilişkilerimiz bu arada yaptığımız sohbet ve tartışmalar örgütsel münasebet olarak değiştirtilip kabul ettirildi. Bu arkadaşlar arasında İstanbul veya Ankaraya gidip gelenlere kitap v.s. ihtiyaçlarımızın alınip getirilmesi maksadıyla hatta birbirimize ödünç verdiğimiz paralar aıdat olarak nitelendirildi.

Bağlı olduğumuz Üs Komutanlığının Ankarada olması nedeniyle ben, sık sık Ankaraya gider gelirdim. Grubumuzdan hergün (Kayserideki taktik Hava Ulaştırma Grup Komutanlığından) Ankaraya hemen hemen her sabah bir tayyare gider ve akşam dönerdi. Bu nedenle bu gidişlerimizde Şahin'i, Çeviker'i tanıdım. Savaşçı'ya ise zaten daha Harp Okulunda iken tanıyor- dım. Onunda Ankarada Hava İkmal Merkezinde görevli olması nedeniyle İkmal Merkezine gittiğinde konuşur, sohbet ederdik. Ben bu arkadaşları okuyan, ülke sorunları hakkında düşünen, ilerici subaylar olarak tanırdım. Mazhar Ataç ise resmi görevli olarak iki üç sefer Kayseriye geldi. Oradaki işleri ve tayyareden istifa etmesi gibi konularda kendisine yardımcı olmuşumdur. Bu geliş gidişlerinden tanırım. Bütün bu kişilerle aramızdaki ilişkiler tamamen arkadaşlık sınırları içindedir. Merkezle her zaman, her yerde konuşulacak güncel aktüel konuları hakkında onlarla da konuşmalarımız olmuştur.

Has'lardan alınan fidye paranın değiştirilmesine olayına karıştırılması Savaşçı'nın arkadaşlığı ve benim de Maliye Subayı olduğundan ileri gelmektedir. Bu olayla ilgili olarak ifadede geçen şeylerle ne il- gim nede bilgin vardır. Ben Süleyman'ı tanıyan, ne sakladığı paradan ve nede paranın saklandığı yerden habersiz vardır. Bu saklanma hususu bilgime göre değil iddianamede yazılı olduğuna göre söylenmiştir) Elekt- rikli fırın hikayesi de Kontr Gerilladaki kişiler tarafından bir poli- siye hikaye olarak düşünülmüştür. Sayın Savcı da herhalde sansasyon bakımından bu paraların nasıl tevziyatında değiştirilmesini uygun bulmuş olacak ki ifadede daha doğrusu Kontr Gerillada dikte ettirilen ifadem- de oradaki kişilerce düşünülmüş te bana kabul ettirilmeyen böyle bir hususu da kendisi iddianameye dahil etmiştir. Bu Tunçman sorgusu ara- sında sayta şöyle bir husus geçirttirdi. (Ben değiştirilen bu paralardan bir kısmını Ankaraya götürmedim) Kayseriye getirilen bir para söz konu- su değildir ki değiştirilebilir veya değiştirilmesin sonra da götürülmüş olsun. Bu hususun da Tunçman'a bir daha sorulmasını talep ederim.

Muhittin Bilgen, benim devre arkadaşlarıdır. Ama kendisi ile subay çıktığımızdan bu yana hiç görüşmemiştik. Ne ben ne de adıyla Tepeli ken- disine para versedik. Kendisinin Kayseriye gelip gelmediğini de bilmem. Benle hiç teması olmamıştır.

1971 Haziran ayı sonlarında bir gün akşam üstü evime bir teğmen geldi. Kendisini Ustegmen Şahin'in gönderdiğini, Doktor Orhan Aydur- muş'u görmek istediğini söyledi. Elinde bir valiz vardı. Valisi eve bırakıp Aydurmuş'un evine gittik. İkisini bir birine tanıttim. Beni- rin bir rapor meselesi üzerinde konuştular. Evden ayrıldığımızda Alkaya Erzincan'a gideceğini yanında getirip birde kalan valisinde sol ki- taplar olduğunu onu hastahaneye giderken götürmesini uygun olmayaca- ğını, bu sebepten valinin bir müddet bende kalıp kalamayacağını dö- nerken de uğrayıp alacağını söyledi. Ben de herhangi bir mahsur gör- medim. Fakat ben 1971 Temmuz ayında yıllık iznine gideceğinden iznine

ayrılırken valisi götürüp Orhan Aydın'ın'a verdi. Yalnız kendisine vermeden önce Sağlık Amirliğinin bulunduğu revir binasına giren çıkarken çok olduğunu ve içeride, revirde hasta erilerin yattığını düşünerek onların valisi açmasını temin etmek gayesiyle valisi mühürlüydü. Fakat ben bu erada valisi açıp içine bakmadım. Valinin fermuarından mühürlüydü. Sağlık Amirliğinde Doktor Aydın'ın bu valisi verirken bunun Tugay Alkaya'ya ait olduğunu, içinde yasak kitaplar bulunduğunu, Alkaya'nın bahçesinde döndüğü ugrayıp alacağını, ben de ismi olduğunu için burada olacağını dan kendisinde kalmasının iyi olacağını söyleyerek verdim. Kabul etti.

Buna sonra izinden döndüğünde Aydın'ın bana çantamın Alkaya tarafından alınmış olduğunu söyledi. Aydın'ın ile ben istenildiği zaman kolayca verilebilmesi için çantamın Alkaya kalmasının uygun olacağını düşünmüştük. Bilahare bir tutukla inçaya kadar çantayı benden isteyen olmadı. İ için bu çanta Sağlık Amirliğinde kalmıştı. Herveye saklandığını ve içinde ne olduğunu Kontr Gerilla'da sorgu sırasında öğrendim. Bu mevzu da hazırlık ifadelerinde kabul etmek zorunda kaldığım hususlar Kontr Gerillaya daha önceki ifade veren arkadaşların ifadelediği de göz önüne alınarak hazırlanmış senaryonun hikayesidir.

Başta beri anlattığım nedenlerden dolayı hazırlık ifadelerimin tümünü reddediyorum. Sorbest iradeyle verdiği ifade huzurunuzda verdiği bu ifadedir. Ben burada esasında herhangi bir Örgüt Üyesi veya herhangi bir olayla ilgili olduğum için değil sadece açıkladığım niteliğin açısından yargılanıyorum. İki yıldan beri ülkemizde kanun dışı işlemlere uğrayanlar kimi kime şikayet edeceklerini her yerde nasıl haklarını arayacaklarını bilemez durumdadırlar. Kimin ne zaman geldiğini hangi delillere dayandığı hatta basen mahiyeti anlaşılmayan iddialarla ispatlarla insanlar yok olup gitmekte daha sonra bazıları toplum gözünde çüphele insanlar olarak bırakılmaktadırlar. Bir bölge siyasal suçlular en ağır cezalara çarptırılırken başka bazı siyasal suçlular devlet himayesinden yararlanmaktadır.

Bütün bunları nedeni yapsal boşluklardan doğan iktidarsızlığın, baskı tedbirlerinin bedelini bir takım ceyenler bahane edilerek suçları sadece 1961 Anayasası düzenini ve gereklerini savunsak olan ilerici ve yurtsever kimselere ödettirmek istemesidir. Sorgu bundan ibarettir, dedi.

GEZGİN DÜZÜLÜŞÜ :

Duruşmanın 12 Temmuz 1973 Perşembe günü saat 09.30'a bırakılmasına oybirliği ile karar verilip açıklandı. 11 Temmuz 1973.

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

T. KATİBİ

TÜRKİYE SOSYALİSTLERİ